

*Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених та студентів
«Актуальні задачі сучасних технологій» Тернопіль 2010.*

УДК 330.341.1(477)

Галина Левчунь

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Halyna Levchun

ORGANIZATION ASPECTS OF INNOVATION POLITICS REALIZATION

Розвиток й ідентифікація сучасного виробництва повинні цілком базуватися на нових рішеннях в галузі технології, техніки, тобто на різних технологічних інноваціях, впроваджуваних у виробництво. Сьогодні індустрія має потребу в науці, технологічних інноваціях і освіті. Розвиток продуктивних сил відбувається при тісній взаємодії науки і нових технологій з виробництвом. Тільки радикальні засоби, спрямовані на впровадження нових технологічних рішень, сучасних виробничих процесів, здатних випускати конкурентоспроможні товари, дозволять економіці України вийти з затяжної кризи, а підприємствам збалансовано працювати у ринковій економіці. Інновації на сучасному етапі розвитку економіки стають головним засобом збереження конкурентоспроможності й невід'ємною частиною підприємницької діяльності. Сьогодні лише 18% вітчизняних підприємств впроваджують нововведення, а частка України у світовому експорті високотехнологічної продукції не перевищує 0,026%. Інноваційна активність українських підприємств залишається низькою. Необхідність підвищення конкурентоспроможності продукції вимагає реалізації інноваційної моделі розвитку національної економіки. Основним пріоритетним напрямом для реалізації інноваційної моделі розвитку є нові наукові технології та створення науково-освітніх кластерів.

Стимулювання інноваційного розвитку національної економіки вимагає проведення державної інноваційної політики, основними завданнями якої є: створення дієвої системи захисту прав інтелектуальної власності; посилення конкуренції, що стимулює запровадження інновацій заради самозбереження і саморозвитку; цільове пряме фінансування НДДКР та певних інноваційних проєктів, що вважається ефективнішим порівняно з системою кредитних і податкових пільг; обґрунтування стратегічних пріоритетів та перспектив розвитку; стимулюючий вплив на професійно-кваліфікаційний та інтелектуально-освітній рівень розвитку; формування інноваційної індустрії нового типу й інноваційної інфраструктури (інноваційні банки, інжинірингові центри, технополіси, інноваційні біржі тощо); створення сприятливих інституційних і макроекономічних умов для інноваційної діяльності приватних компаній; розробка і підтримка спеціальних інноваційних проєктів; регулювання міжнародних аспектів інноваційних процесів, зокрема розумний протекціонізм по відношенню до вітчизняних товаровиробників високотехнологічної продукції тощо.

Організаційно-інституційними передумовами реалізації інноваційної науково-технічної політики є: вдосконалення нормативно-законодавчої бази науково-дослідної діяльності та її фінансової підтримки; створення інформаційно-інноваційної бази даних з використанням світових досягнень з інформатики в науково-технічній діяльності; формування системи державної підтримки в розвитку науково-технічного підприємництва; вдосконалення системи стандартизації і сертифікації та наближення її до європейських стандартів; застосування системи диференційованого оподаткування у сфері кооперації науки і виробництва з метою стимулювання розробки і введення у виробництво нових технологій; створення системи інформаційного забезпечення на шляху поглиблення міжнародного співробітництва у сфері інноваційного розвитку.